

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: graficzny znak towarowy „idea” dla towarów i usług należących do klas 16, 20 i 42 (rejestracja wspólnotowego znaku towarowego nr 283 952)

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Walter Waibel

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Inter-IKEA Systems BV

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: liczne wspólnotowe i krajowe graficzne i słowne znaki towarowe dla towarów i usług należących do klas 16, 20 i 42

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie znaku towarowego „idea”

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie wniosku o unieważnienie

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 52 ust. 1 lit. a) oraz art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94

Skarga wniesiona w dniu 10 kwietnia 2006 r. — Fjord Seafood Norway i in. przeciwko Radzie

(Sprawa T-113/06)

(2006/C 131/87)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fjord Seafood Norway AS (Oslo, Norwegia), Fjord Seafood Scotland Farming Ltd (Wyspa Lewis, Zjednoczone Królestwo), Alsaker Fjordbruk AS (Onarheim, Norwegia) [Przedstawiciele: adwokaci J. Juuhl-Langseth i P. Dyrberg]

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 85/2006 w zakresie dotyczącym Fjord Seafood Norway AS,
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące zajmują się wywozem łososia hodowlanego z Norwegii do Wspólnoty lub jego produkcją we Wspólnocie. Sporne rozporządzenie nakłada cło antidumpingowe na przywóz łososia hodowlanego pochodzącego z Norwegii.

Na poparcie skargi skarżące podnoszą po pierwsze, że sporne rozporządzenie nieprawidłowo definiuje i stosuje pojęcie przemysłu wspólnotowego. Zwracają uwagę, że akt ten zdefiniował przemysł wspólnotowy dotknięty szkodą w taki sposób, że obejmuje on mniej niż 5 % całkowitej produkcji wspólnotowej, z tego zwłaszcza względu, że pozostali producenci wspólnotowi należą do przedsiębiorstw norweskich lub są z nimi powiązani. Skarżące twierdzą, że sporne rozporządzenie naruszyło tym samym porozumienie EOG, a w szczególności zasadę swobody przedsiębiorczości, swobodnego przepływu kapitału, zakaz dyskryminacji ze względu na przynależność państwową, rozporządzenie podstawowe ⁽¹⁾ i art. 253 WE.

Skarżące podnoszą ponadto, że sporny akt objął definicją przemysłu wspólnotowego wyłącznie producentów łososia hodowlanego. Utrzymują one, że również przemysł przetwórstwa powinien być zostać włączony do tej definicji, gdyż będący przedmiotem sporu łosoś jest także przetwarzany, a nałożone cło uwzględni koszty przetwórstwa.

Skarżące podkreślają następnie, że sporne rozporządzenie dokonało wadliwego ustalenia dumpingu i szkody opierając się na danych dotyczących 25 państw członkowskich Unii Europejskiej, podczas gdy przez większość okresu objętego dochodzeniem Unia liczyła jedynie 15 państw członkowskich. Zachowanie norweskich eksporterów przed dniem 1 maja 2004 r. na rynkach 10 nowych państw członkowskich, które nie prowadzą działalności w zakresie hodowli łososia nie powinno być uznawane za dumping powodujący szkodę w przemyśle wspólnotowym.

Skarżące twierdzą ponadto, że kontrola wyrwykowa skarżących i norweskich eksporterów nie jest reprezentatywna, że sporne rozporządzenie nie ustaliło związku przyczynowo-skutkowego między przywozem z Norwegii a szkodą oraz że nie wzięło pod uwagę możliwości, że szkoda spowodowana przywozem ze Stanów Zjednoczonych i Kanady mogła zostać przypisana przywózowi z Norwegii. Błędne ich zdaniem jest także automatyczne uznanie utraty części rynku w przemyśle wspólnotowym za szkodę, utrzymują też, że kursy wymiany zastosowane przy obliczaniu cła antidumpingowego były nieprawidłowe, że podstawa ceny przywózowej filetów była błędna oraz że stopień transparentności w tym zakresie był niewystarczający. Wreszcie, skarżące podnoszą, że w odniesieniu do Fjord Seafood Norway koszty produkcji zostały błędnie ocenione.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56, str. 1).